

دکتر محمد اختر چیمه
دانشیار دانشکده دولتی
جرانواله — لائل پور

لطایف اویسیه^۱

تألیف

احمد بن محمود^۲

حضرت خواجه اویس قرنی رحمة الله عليه بی گمان افضل التابعين
و از عاشقان نامدار سرکار دو عالم حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه
و آله و سلم است و میان اهل دین و عرفان اهمیت بی پایانی دارد .
در کتب احادیث و اخبار و سیر در مورد مقام و منزلت وی سخنان
بسیار منقول و مذکور افتاده است . سید علی بن عثمان هجویری در
کتاب *كشف المحجوب درباب ذکر ائمته من التابعین والأنصار*

-
- ۱- یگانه نسخه خطی آن در کتابخانه دانشگاه پنجاب لاہور (پاکستان) بشماره ۶۷۰۲/۷۵۴ محفوظ است و فیلم و نسخه عکسی آن در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران (ایران) نگهداری میشود .
  - ۲- از شرح زندگیش اطلاعی بدست نیامد ، فقط اینقدر معلوم شده است که از مشایخ طریقه اویسی بوده و ظاهراً در قرن دوازدهم هجری در شبه قاره پاکستان و هند می زیسته است .

رضوان الله عليهم ، راجع به احوال و مقامات وی چنین آغاز نموده است : «آفتاب امت و شمع دین و ملت اویس قرنی رض از کبار مشایخ اهل تصوف بود و اندر عهد رسول عم بود اما ممنوع گشت از دیدار پیغمبر عم بدوجیز ، یکی بغلبه حال و دیگر بحق والده^۱ «شیخ فرید الدین عطار نیشابوری در تذکرة الاولیاء در ترجمة حال وی چنین نوشته است : «آن قبله تابعین ، آن قدوة اربعین ، آن آفتاب پنهان ، آن هم نفس رحمان ، آن سهیل یعنی ، اویس قرنی رحمة الله عليه . قال النبي صلی الله عليه وآلہ وسلم : «اویس القرنی خیر التابعین باحسان . وصف و ستایش کسی که ستاینده او رحمة للعالمین است ، به زبان من کجا راست آید ؟ ...^۲ »

باین طریق از پیغمبر اکرم علیه الصلوٰۃ والسلام گرفته تا امروز ، پیوسته بزرگان و عارفان و نویسنده‌گان به اویس ارادت و عقیدت ورزیده ، و در مناقب و مفاخر و مقامات وی کلمات و عبارات به تحریر درآورده ، و حتی بعضی‌ها دراینمورد کتب و رسائلی پرداخته‌اند . اما اینک قطع نظر از سخنان و مقالات و مؤلفات و مصنفات دیگر تنها به بررسی کتاب «لطایف نقیسیه در فضایل اویسیه» اکتفا می‌شود و در ضمن معرفی این کتاب درجات بلند و مراتب ارجمند خواجه اویس خاطرنشان می‌گردد که بنا بر قول حجۃ الاسلام امام محمد غزالی در

۱ - به تصحیح ڈوکوفسکی ، مطبوعاتی امیرکبیر تهران ، ۱۳۴۶ ش / ۱

۹۹ - ۱۰۰

۲ - به تصحیح دکتر محمد استعلامی ، انتشارات زوار تهران ۱۳۴۶ ش / ۱۹۱

کتاب احیاءالعلوم و کیمیای سعادت «امام و مقدا اویس قرنی است رضی الله تعالی عنہ^۱» و بگفته امام یافعی «سیدالتابعین، محب محبوب حقانی، عاشق معاشق سبحانی حضرت خواجه اویس قرنی است^۲». کتاب لطایف اویسیه مشتمل بر دیباچه و بیست و چهار لطیفه و خاتمه است. دیباچه در حمد و ستایش ایزد تعالی، و صلوٰۃ و درود نبی علیہ السلام، و القاب و صفات اویس، و سبب تأثیر و تاریخ و تسمیه آن؛ و لطایف در مناقب و فضائل و احوال و کرامات اویس و مختصات طریقت، و خاتمه در اهمیت و فضیلت مطالعه لطایف اویسیه نگارش یافته است. اکنون برای آشنائی بیشتر خوانندگان گرامی با مضامین و معانی کتاب و سبک و روش و نگارش آن از دیباچه و لطایف و خاتمه نسخه عبارتی کوتاه نقل می‌گردد.

آغاز این تأثیر منیف باین طرز است: «بسم الله الرحمن الرحيم» خداوندا حمد و سپاس تو نام حصور و زبان در صفت و ستایش تو پر عجز و قصور و خود فرموده و قلیل من عبادی الشکور^۳ :

ثنای تو ای قادر کردگار برون از حد است و فزون از شمار از ل تا ابدگر شود حرف آن نیاید بگفتن یکی از هزار بار خدا یا هر ستاینده را توئی مقصود، و کل ثناء الیک یعود، بلکه تو خود حامدی و محمود.

۱- لطایف اویسیه ۱۵۷

۲- لطایف اویسیه / ۵۹

۳- قرآن کریم ، ۱۳/۳۴

در چشم عیان شاهد و مشهود توئی

در قبله جان ساجد و مسجد توئی

بی‌نام و نشان قاصد و مقصود توئی

بی‌گوش و زبان حامد و محمود توئی^۱

و صلوات طیبات و تحييات زاکیات و تسلیمات نامیات نشار و
سزاوار ارواح معطر و مقدس معلی سرور کائنات مفخر موجودات ،
احمد مجتبی محمد مصطفی و ارواح یاران و پیروان او باد .

درود خدا بر روان تو باد براصحاب و برپیروان تو باد^۲ .

و بعد بقول مؤلف : « نموده می‌آید که این کلمه‌ایست چند دریان فضایل قدسیه و احوال علیه ذات ابوالبرکات ، سر ذات الهی ، پرتو صفات نامتناهی ؛ مظہر انوار رحمانیه ، مظہر اسرار ربائیه ؛ مکین کنار نبوت ، امین اطوار فتوت ؛ مبارز میدان مجاهده ، مجاهد ایوان مشاهده ؛ مقبول لایزال ؛ محبوب ذوالجلال ، سلطان ملت مصطفوی ، برهان شریعت نبوی ؛ ملیک ممالک فقر و تجرید ، فارس مضمار وحدت و توحید ؛ قطب ابدال ولایت ، مرکز دایرة هدایت ؛ قبله تابعین ، قدوّة زاهدین ؛ نفس رحمان ، آفتاب نهان ؛ سهیل یمن ، خورشید قرن ؛ غوث الثقلین ، خواجه کونین ؛ بنده حضرت خواجه اویس بن عامر مرادی قرنی رضی الله تعالى عنه افاض الله تعالى علينا

۱- این رباعی از لمعات عراقی مع شرح جامی (اشعة‌اللمعات جامی)
مطبع بشیروکن / ۲۳ / نقل شده است .

۲- لطایف اویسیه / ۱-۲

برکاته و اوصل علینا فتوحاته ، و فراهم آورد آن را درویش دلریش
معصیت آلود احمد بن محمود ، برهاند او را حضرت رب محمود از
قید زندان وجود ، و از آلایش هستی و بود ، که فی الحقیقت نیست
و هست نمود :

یارب مددی کن کن خودی خود برهم
از بد برم و از بدی خود برهم
درهستی خود مرا از خود بیخود کن
تا از خودی و بیخودی خود برهم ..^۱

چنانکه نویسنده کتاب پس از ذکر مناقب و مقامات و القابات
گوناگون حضرت اویس ، و اشاره به اسم خویش بعنوان مؤلف در
وضعیت و کیفیت کتاب و سال تألیف می نویسد که : « از کتب سیر
و اخبار و از کلام مشایخ و کبار رضوان الله تعالی علیهم اجمعین در هر
کتاب و در هر رساله که نقلی و روایتی و خبری حکایتی از احوال و
مناقب و کرامات آنحضرت رضی الله عنہ می دید خوش دل و شادمان
می گردید و از خوشی چون در پوست نمی گنجید ، از کمال محبت
وفور عقیدت آنها را پرورقها می نوشت و در قید کتابت می کشید . برین
روش روزگاری بگذشت و نقلهای بسیار و اخبار و حکایات بیشمار از
هر قسم جمع گشت ، درینو لاکه از هجرت رسالت پناهی صلی الله علیه
و آله و سلم بعد یکهزار و یکصد و پنجاه و ششم سال میگذرد ، و از
خوف آنکه مبادا آن اوراق از دست روند و پراکنده و ضایع شوند ،

و به نیت آنکه یادگاری ماند و باعث نزول رحمت گردد که خواجه عالم عليه من التحیات و افضلها و من التسلیمات اکملها میفرماید عند ذکر الصالحین تنزل الرحمة یعنی وقت یاد کردن نیکوکاران فرود می آید رحمت خدای تعالی . پس آنهمه نوشته ها را با خود بنالیف داد و ملاحظه تقدیم و تأخیر با وجود قصور و ناتوانی و قلت استطاعت و هیچمدانی بر شتۀ ملائمت و علاقۀ مناسبت در سلک ترتیب منظم و مضبوط گردانید . پس آنرا یک رساله پرداخت . چون دلق درویشان از هرجا اندوخته و چون مرقع گدایان پاره بهم بردوخته ، بلک بقصد تیمن و استرشاد و سیله ساخت بجناب مآب آنخواجه کوئین و غوث ثقلین رضی الله تعالی عنہ . امید از الطاف و اکناف آنجناب واثق است که این متعال کاسد و بضاعت مزجات بمنصه حضور بحلیه قبول محلی گردد و باعث سرور انبساط روح پر فتوح مقدس و معلی شود رضی الله تعالی عنہ^۱ .

سپس اسم کامل کتاب « لطایف نفیسیه در فضایل اویسیه »^۲ یاد گردیده ، و در بیست و چهار لطیفه حالات و کرامات و مقالات و ملغوظات خواجه اویس قرنی شرح و بسط داده شده است که عناوین آنها عیناً مطابق نسخه برای اطلاع خوانندگان در زیر نگاشته می شود:

لطیفة اول : در اسم شریف آنحضرت و نام والدین شریفین وی و اسماء بزرگوار اجداد وی و تحقیق لفظ قرن و مسکن رض^۳ .

۱- ایضاً / ۳-۴

۲- ایضاً / ۵ اما ناگفته نماند در صفحۀ آخر نسخه عنوان اختصاری

کتاب « لطایف اویسیه » مندرج است . ۳- ایضاً / ۵

لطیفه دوم : در حلیة مبارک حضرت اویس رضی اللہ تعالیٰ عنہ^۱ .

لطیفه سیوم : در معاش آنحضرت از خورش و پوشش رضی اللہ

تعالیٰ عنہ^۲ .

لطیفه چهارم : در فضیلت و خیریت آنحضرت از تابعین و سایر

صالحین رضی اللہ عنہم^۳ .

لطیفه پنجم : در تحقیق صحابیہ آنحضرت رضی اللہ تعالیٰ عنہ^۴ .

لطیفه ششم : در مستور ماندن آنحضرت رضی اللہ تعالیٰ عنہ

در دنیا و آخرت از آنحضرت رسالت پناہ علیہ من الصلوٰۃ افضلها^۵

لطیفه هفتم : در معنی و مراد حدیث پیغمبر علیہ الصلوٰۃ والسلام

انی لاجد نفس الرحمن من قبل الیمن^۶ .

لطیفه هشتم : در فتن آنحضرت رضی اللہ عنہ برای ملاقات

پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم^۷ .

لطیفه نهم : در ملاقات امیر المؤمنین عمر و علی با حضرت اویس

رضی اللہ عنہ^۸ .

لطیفه دهم : در تخصیص مرقع رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

به اویس قرنی رضی اللہ عنہ^۹ .

لطیفه یازدهم : در اخبار و آثار که دلالت بربزرگی و جلالت

۱ - ایضاً / ۱۰۱ ۲ - ایضاً / ۱۵

۳ - ایضاً / ۲۱ ۴ - ایضاً / ۳۴

۵ - ایضاً / ۵۰ ۶ - ایضاً / ۶۰

۷ - ایضاً / ۶۵ ۸ - ایضاً / ۶۹

۹ - ایضاً / ۸۳

حضرت اویس رضی الله عنہ می کنند^۱

لطیفہ دوازدهم : در ملاقات هرم بن حیان بحضرت اویس و

گرفتن وصیتها ازوی رضی الله عنہما^۲

لطیفہ سیزدهم : در قصہ و مناقب هرم بن حیان رضی الله عنہ^۳

لطیفہ چهارهم : در بعضی مناقب و فضائل آنحضرت رضی الله

تعالی عنہ^۴

لطیفہ پانزدهم : در بعضی کلمات و نصائح و وصایای آنحضرت

رضی الله عنہ^۵

لطیفہ شانزدهم : در بعضی حکایات کہ منقول است از آنحضرت

رضی الله عنہ^۶

لطیفہ هفدهم : در بیان ولایت باطنیہ و پرورش غیبیہ آنحضرت

رضی الله عنہ^۷

لطیفہ هیزدهم : در بیان مسکنت و فقر آنحضرت رضی الله عنہ^۸

لطیفہ نوزدهم : در بیان سلسلہ علیہ آنحضرت رضی الله عنہ^۹

لطیفہ بیستم : در بیان تحقیق خرقہ آنحضرت رضی الله عنہ و

تحقیق شکستن دندان و تحقیق ذکر و غیرہ^{۱۰}

۱ - ایضاً / ۹۳

۲ - ایضاً / ۱۱۰

۳ - ایضاً / ۱۱۶

۴ - ایضاً / ۱۳۹

۵ - ایضاً / ۱۴۵

۶ - ایضاً / ۱۵۹

۷ - ایضاً / ۱۵۹

لطیفة بیست و یکم : دریان اعمال هفتگانه که بناء سلسلة اویسیه برآنست^۱

لطیفة بیست و دوم : دریان صحت خرقه و ثبوت مصافحه و تحقیق سلسله از طریق حسن بصری رضی الله عنہ^۲

لطیفة بیست و سیم : در تحقیق وفات و شهادت آنحضرت رضی الله عنہ^۳

لطیفه بیست و چهارم : در تحقیق قبور و تعداد مزارات آنحضرت رضی الله عنہ^۴

احمد بن محمود در خاتمه کتاب خویش می گوید : « بحمد الله که با چندین کتابت بدستم آمد این دلکش لطایف ، بحمد الله که این دیرینه مقصود بفضل حق تعالی گشت موجود ، بحمد الله که این محبوب شیرین محلی گشت بعد ایام دیرین . حمد و سپاس بیشمار خداوندی را که بتوفیق او با تمام رسید و این لطایف با اختتام انجامید^۵ » و کاتب در اختتام نسخه می نگارد : « الحمد لله والمنت که تمام شد ملفوظ خواجه اویس قرنی رحمة الله عليه از يد احرق العباد میرزا لعل ملکیه ». ^۶

از مطالعه لطایف اویسیه هویداست که کتابی است جامع و ارزنده درباره خواجه اویس قرنی که با استفاده از کتب و تصانیف معتبر و معتمد بر شنة تحریر درآمده است . و مؤلف آن کوشیده است

۱ - ایضاً / ۱۸۶ - ۲ - ایضاً / ۲۲۰

۲ - ایضاً / ۲۲۴ - ۴ - ایضاً / ۲۳۸

۵ - ایضاً / ۲۴۷ - ۶ - ایضاً / ۲۴۹

که کلمات و عبارات در فضایل و مناقب خواجه منقح و منظم باشد ،
چنانکه گاه گاه از بزرگان متقدم و متأخر نقل قول کرده و در بیشتر موارد
از منابع و مأخذ مهم باذکر اسامی کتب مطالبی مستند را درج نموده
است . خودش از سلسله اویسیه بوده و عقیدت فراوان به این طایفه داشته
که در آخر لطیفه چهارم می نویسد : « می گوییم من که مؤلف این سطور
پرقصورم که در همه اوقات و در جمیع ساعات فخر و مباحثات من آنست
که الحمد لله والمنفعت له حمدآ کثیراً کثیراً که مرید کمترین و معتقد
کمترین این خاندان عالیشانم و اسیر حلقة این سلسله علیه بلند مکانم ،
قیلة صدق طلب و یقین اوست و سجدۃ نیاز دل و جان بدوسست .

من از جان بنده سلطان اویسم اگرچه بیادش از چادر نباشد
خنک طالبان که خاک وی اند گرو گشته ذات پاک وی اند »^۱
شیخ فرید الدین عطار در تذکرة الاولیاء خویش در پایان شرح
حال خواجه اویس در باب سلسلة اویسیه چنین ذکر می کند : « بدان
که قومی باشند که ایشان را اویسیان گویند که ایشان را به پیر حاجت
نیود ، که ایشان را نبوت در حجر خود پرورش دهد بی واسطه غیری ،
چنانکه اویس را داد . اگرچه بظاهر خواجه انبیاء را علیه الصلوأة
والسلام ندید ، اما پرورش از وی می یافتد . از نبوت می پرورد و
با حقیقت هم نفس بود و این مقام عظیم و عالی است .^۲ صاحب لطایف
اویسیه در مرور عقاید و اعمال سلسلة اویسیه می نگارد که : « اساس
طربیقت اویسیه پرهفت چیز است ، اول پیروی رسول خدا صلمع ،

- ٣٤ - ٣٣ - ايضاً

۲۸ - به تصحیح دکتر استعلامی / ۲۹ -

دوم خلوت درانجمن ، سیوم خاموشی درسخن ، چهارم نظر برقدم ، پنجم هوش دردم ، ششم زهرنوشی ، هفتم پرده پوشی^۱ پیداست دراین کتاب علاوه برمناقب و مقامات و مراتب و فضایل اویس قرنی ، اطلاعاتی ارزنده و گرانقدر راجع به سلسلة اویسیه هم بدست میآید و بوسیله آن در تاریخ تصوف اسلامی راهی مهم و تازه باز میشود . و باید گفت که لطایف اویس مشحون از لطایف و معارف و حقایق طریقت و معرفت و حقیقت باطنی اویسی است .

پژوهشکاو علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتال جامع علوم انسانی

۱- لطایف اویسیه / ۱۸۶ و مخفی نماند از این اعمال هشتگانه خلوت درانجمن ، نظر برقدم ، هوش دردم ، در شرایط هشتگانه طریقت خواجهگان نقشند نیز برشمرده شده است .

رک : رشحات ، تأثیف علی بن حسین واعظ کاشفی ، نولکشور کانپسور